

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKA RADA DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

z dnia 16 lipca 2018 r.

zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej

(ERRS/2018/5)

(2018/C 338/01)

RADA GENERALNA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽¹⁾, w szczególności art. 3 oraz art. 16–18,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾, w szczególności art. 458 ust. 8,

uwzględniając decyzję Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2011/1 z dnia 20 stycznia 2011 r. ustanawiającą regulamin Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽³⁾, w szczególności art. 18–20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia skutecznych i spójnych krajowych środków polityki makroostrożnościowej istotne jest uzupełnienie obowiązkowej wzajemności wymaganej na podstawie prawa Unii dobrowolną wzajemnością.
- (2) Zasady dotyczące dobrowolnej wzajemności w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej określone w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 ⁽⁴⁾ mają zapewniać, aby wszelkie środki polityki makroostrożnościowej oparte na ekspozycji, aktywowane w jednym państwie członkowskim, były odwzajemniane w pozostałych państwach członkowskich.
- (3) Zgodnie z zaleceniem Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2017/4 ⁽⁵⁾ zaleca się, aby odpowiedni organ aktywowujący, zwracając się do Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) o objęcie wzajemnością, zaproponował maksymalny próg istotności, poniżej którego ekspozycja indywidualnego dostawcy usług finansowych na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe w jurysdykcji, w której organ aktywowujący stosuje środek

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 58 z 24.2.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 9).

⁽⁵⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2017/4 z dnia 20 października 2017 r. zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 431 z 15.12.2017, s. 1).

polityki makroostrożnościowej, może być uznana za nieistotną. Stały zespół ERRS przeprowadzający ocenę, ustanowiony na podstawie decyzji Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/4⁽¹⁾, może zalecić inną wartość progową, jeżeli uzna to za niezbędne.

- (4) Od dnia 30 kwietnia 2018 r. instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujące metodę rankingów wewnętrznych do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych podlegają, zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, narzutowi dotyczącemu wagi ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii, składającemu się z: a) zryczałowanego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem w wysokości 5 punktów procentowych; i b) proporcjonalnego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem składającego się z ułamka (33 %) ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka.
- (5) Na wniosek Belgii skierowany do ERRS na mocy art. 458 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w celu zapobieżenia wystąpieniu negatywnych skutków transgranicznych w postaci przenoszenia działalności i arbitrażu regulacyjnego, które mogłyby wynikać z wdrożenia środka polityki makroostrożnościowej stosowanego w Belgii zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, Rada Generalna ERRS podjęła decyzję o umieszczeniu tego środka na liście środków polityki makroostrożnościowej, w odniesieniu do których zaleca się zapewnienie wzajemności zgodnie z zaleceniem ERRS/2015/2.
- (6) Zalecenie ERRS/2015/2 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

ZMIANY

W zaleceniu ERRS/2015/2 wprowadza się następujące zmiany:

1. W sekcji 1 zalecenie C(1) otrzymuje brzmienie:

„1. Zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniały wzajemność w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej przyjętych przez inne odpowiednie organy, co do których ERRS zaleca wzajemność. Zaleca się odwzajemnienie następujących środków, wymienionych w załączniku:

Estonia:

— bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji wszystkich instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii;

Finlandia:

— 15-procentowa wartość minimalna średniej wagi ryzyka w odniesieniu do mieszkaniowych kredytów hipotecznych zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, stosowana zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Finlandii i stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych;

Belgia:

— narzut dotyczący wagi ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujących metodę rankingów wewnętrznych do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych, składający się z:

a) zryczałowanego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem w wysokości 5 punktów procentowych; i

b) proporcjonalnego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem składającego się z 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowanego do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii.”.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/4 z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie ram koordynacji dotyczących powiadamiania przez odpowiednie organy o krajowych środkach polityki makroostrożnościowej, przedstawiania opinii i wydawania zaleceń przez ERRS oraz uchylająca decyzję ERRS/2014/2 (Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 28).

2. Załącznik otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego zalecenia.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 16 lipca 2018 r.

Francesco MAZZAFERRO
Szef Sekretariatu ERRS,
w imieniu Rady Generalnej ERRS

ZAŁĄCZNIK

„Załącznik

Estonia**Bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % stosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii**I. Opis środka

1. Środek zastosowany przez Estonię jest buforem ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowanym na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii.

II. Wzajemność

2. W przypadku państw członkowskich, które wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z art. 134 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
3. W przypadku państw członkowskich, które nie wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z zaleceniem C(2). Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżone środki w ciągu sześciu miesięcy.

Finlandia**Specyficzny dla instytucji kredytowej 15-procentowy poziom minimalny średniej wagi ryzyka dla kredytów zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, mający zastosowanie do instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013**I. Opis środka

1. Środek stosowany przez Finlandię, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmuje specyficzną dla instytucji kredytowej wartość minimalną średniej wagi ryzyka w wysokości 15 % na poziomie portfela dla kredytów zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, dotyczącą instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB).

II. Wzajemność

2. Zgodnie z art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zaleca się, aby odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich zapewniły wzajemność w odniesieniu do środka stosowanego przez Finlandię i stosowały go do należących do instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) portfeli detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, udzielonych przez zlokalizowane w Finlandii oddziały działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym kraju. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
3. Zaleca się także, aby odpowiednie organy odwzajemniły środek stosowany przez Finlandię i stosowały go do należących do instytucji kredytowych stosujących metodę ratingów wewnętrznych (IRB) portfeli detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, udzielonych bezpośrednio transgranicznie przez instytucje kredytowe z siedzibą w swoich odpowiednich jurysdykcjach. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
4. Zgodnie z zaleceniem C(2) zaleca się, aby odpowiednie organy – po zasięgnięciu opinii ERRS – stosowały dostępne w ich jurysdykcjach środki polityki makroostrożnościowej mające najbardziej zbliżony efekt do opisanego powyżej środka, w stosunku do którego zaleca się wzajemność, w tym poprzez przyjęcie środków i kompetencji nadzorczych określonych w tytule VII, rozdziale 2, sekcji IV dyrektywy 2013/36/UE. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżone środki w terminie czterech miesięcy.

III. Próg istotności

5. Uzupełnieniem tego środka jest próg istotności w wysokości 1 mld EUR ekspozycji na rynek mieszkaniowych kredytów hipotecznych w Finlandii, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez państwa członkowskie zapewniające wzajemność.

6. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą objąć zwolnieniem poszczególne instytucje kredytowe stosujące metodę IRB i posiadające nieistotne portfele detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii poniżej progu istotności w wysokości 1 mld EUR. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 1 mld EUR.
7. W przypadku braku instytucji kredytowych stosujących metodę IRB, działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w innych zainteresowanych państwach członkowskich, posiadających oddziały zlokalizowane w Finlandii lub świadczących usługi finansowe bezpośrednio w Finlandii i mających ekspozycje na fińskim rynku kredytów hipotecznych w wysokości co najmniej 1 mld EUR, wówczas odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 1 mld EUR.

Belgia

Narzut dotyczący wżenia ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii, nałożony na instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujące metodę IRB, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Narzut składa się z dwóch elementów:

- a) **zryczałowanego narzutu dotyczącego wżenia ryzykiem w wysokości 5 punktów procentowych; i**
- b) **proporcjonalnego narzutu dotyczącego wżenia ryzykiem składającego się z 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowanego do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii.**

I. Opis środka

1. Belgijski środek, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i nałożony na instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujące metodę IRB, obejmuje narzut dotyczący wżenia ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii składający się z dwóch elementów:
 - a) pierwszy element obejmuje 5-procentowe zwiększenie wagi ryzyka dla ekspozycji detalicznych zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii uzyskane po obliczeniu drugiej części narzutu dotyczącego wżenia ryzykiem zgodnie z lit. b);
 - b) drugi element obejmuje zwiększenie dotyczące wżenia ryzykiem o 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowane do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii. Średnia ważona ekspozycją jest średnią wag ryzyka poszczególnych kredytów obliczoną zgodnie z art. 154 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ważoną odpowiednią wartością ekspozycji.

II. Wzajemność

2. Zgodnie z art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zaleca się, aby odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich odwzajemniły stosowany przez Belgię poprzez zastosowanie go do zlokalizowanych w Belgii oddziałów instytucji kredytowych stosujących metodę IRB, które działają na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, w terminie określonym w zaleceniu C(3).
3. Zaleca się, aby odpowiednie organy odwzajemniły stosowany przez Belgię, stosując go do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, stosujących metodę IRB, które posiadają bezpośrednie ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomości mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii. Zgodnie z zaleceniem C(2) odpowiednim organom zaleca się stosowanie tego samego środka, co środek wdrożony w Belgii przez organ aktywujący, w terminie określonym w zaleceniu C(3).
4. W przypadku gdy taki sam środek polityki makroostrożnościowej nie jest dostępny w danej jurysdykcji, zaleca się, by odpowiednie organy stosowały dostępne w ich jurysdykcjach środki polityki makroostrożnościowej mające najbardziej zbliżony efekt do opisanego powyżej środka, co do którego zaleca się wzajemność, w tym poprzez przyjęcie środków i kompetencji nadzorczych określonych w tytule VII, rozdziale 2, sekcji IV dyrektywy 2013/36/UE. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły równoważny środek nie później niż cztery miesiące po opublikowaniu niniejszego zalecenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

III. Próg istotności

5. Uzupełnieniem tego środka jest próg istotności właściwy dla danej instytucji w wysokości 2 mld EUR, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez odpowiednie organy odwzajemniające środek.
 6. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy danego państwa członkowskiego mogą objąć zwolnieniem instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, które stosują metodę IRB i posiadają ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi w Belgii, których wartość nie przekracza progu istotności wynoszącego 2 mld EUR. Stosując próg istotności, odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji oraz powinny stosować środek stosowany przez Belgię w stosunku do poszczególnych instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim uprzednio objętych zwolnieniem w przypadku przekroczenia progu istotności w wysokości 2 mld EUR.
 7. W przypadku braku instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zainteresowanych państwach członkowskich, których oddziały są zlokalizowane w Belgii lub które mają bezpośrednie ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi w Belgii, które stosują metodę IRB i które posiadają ekspozycje wobec belgijskiego rynku nieruchomości mieszkalnych w wysokości co najmniej 2 mld EUR, odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą, zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2, podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka stosowanego przez Belgię. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek stosowany przez Belgię, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 2 mld EUR.
 8. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 próg istotności w wysokości 2 mld EUR stanowi zalecany próg maksymalny. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zatem, zamiast stosowania zaleconego progu, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do danego środka bez stosowania progu istotności.”
-